

سه نعمتی که انسان را به شکر می‌رساند

ماه رجب، ماه تأمل و بازنگری است؛ یادداشتی که با روایتی ساده از دل تنگنای معیشت، سه نعمت پنهان ایمان، عافیت و عزت نفس را به یاد می‌آورد و انسان را از شکایت به شکر دعوت می‌کند.

ماه رجب، ماه تأمل و بازنگری است؛ یادداشتی که با روایتی ساده از دل تنگنای معیشت، سه نعمت پنهان ایمان، عافیت و عزت نفس را به یاد می‌آورد و انسان را از شکایت به شکر دعوت می‌کند.

خبرگزاری مهر، گروه استان‌ها- زهرا ژرفی مهر: با فرارسیدن ماه رجب، دل بسیاری از مردم بیش از همیشه پر از گلایه می‌شود؛ گلایه از تنگنای معیشت، فشار زندگی و خستگی‌های انباشته شده. با این حال، گاهی یک روایت ساده می‌تواند درست در نقطه اوج گلایه بایستد و یادآوری کند که پیش از شکایت، باید نعمت‌ها را شمرد.

ماه رجب، ماه مکث و تأمل است؛ فرصتی برای دیدن آنچه در زندگی وجود دارد، نه فقط آنچه نیست. در توصیه‌های دینی این ماه، بر یک نکته تأکید ویژه شده است؛ حتی اگر انسان از انجام همه اعمال بازمانده باشد، نیت او هنوز زنده است و گاهی یک صلوات، ارزشی فراتر از عبادت‌های سنگین دارد.

در همین فضا، روایتی از زندگی واقعی نقل می‌شود؛ روایت مردی گرفتار در تنگنای مالی که با نیت شکایت و درد دل قدم پیش می‌گذارد، اما پیش از آنکه زبان به گلایه بگشاید، با پرسشی مواجه می‌شود که تمام حرف‌ها را در گلو متوقف می‌کند: «با کدام شکر نعمت آمده‌ای؟»

در ادامه، سه نعمت اساسی به او یادآوری می‌شود؛ نعمت‌هایی که اگر دیده شوند، نگاه انسان به زندگی تغییر می‌کند.

نخست، نعمت ایمان و ولایت؛ محبتی عمیق و ریشه دار که اکتسابی نیست و به انسان عطا شده است. محبتی که حتی در لغزش‌ها و تردیدها، انسان را رها نمی‌کند و راه بازگشت را نشان می‌دهد.

دوم، عافیت؛ نعمتی که تا زمانی که وجود دارد، کمتر به چشم می‌آید. سلامت جسم، سلامت دین و سلامت آخرت، سرمایه‌هایی هستند که با اندکی مقایسه و تأمل، انسان را به شکر وامی‌دارند و گلایه‌ها را کوچک می‌کنند.

سوم، قناعت و عزت نفس؛ نعمتی که انسان را از هزینه کردن آبرو باز می‌دارد. قناعت، به معنای فقر نیست، بلکه جلوه‌ای از عزت و سپری در برابر ذلت است؛ نعمتی که حتی در سخت‌ترین شرایط، انسان را سرپا نگاه می‌دارد.

در دل این روایت، مسئله صدقه و انفاق نیز جایگاهی جدی پیدا می‌کند؛ تا آنجا که بی‌توجهی به نیاز همسایه در صورت توان کمک، به عنوان خط قرمزی ایمانی مطرح می‌شود و از حد توصیه فراتر می‌رود.

ماه رجب، بار دیگر این حقیقت را یادآوری می‌کند که شاید حساب بانکی برخی خالی باشد، اما ایمان هنوز باقی است؛ شاید سختی‌ها فراوان باشد، اما نعمت عافیت همچنان وجود دارد و شاید زندگی تنگ باشد، اما عزت نفس حفظ شده است.

گاهی کافی است به جای شکایت، با آرامش گفته شود: «الحمدلله كما هو اهله» و باقی حساب را به خدای متعال سپرد.